

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εν Ἑλλάδι	Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ	1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ	1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκδόσεως
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΩΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΔΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Πατριαρχεῖον καὶ Πύλη).—Ἡ ἐν Κύπρῳ κατάστασις (Ἐκθεσίς Μ. Ἀρμοστοῦ περὶ τοῦ ἔτους 1906-1907).—Ἡ ἀπάντησις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διακοίνωσιν Αὐτοκρατορίας καὶ Ρωσίας).—Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Ὁ φιλοβουλγαρισμὸς τῶν Ἀγγλων. — Θεοφάνη (Κατορθώματα Βουλγάρων. Σχολικὴ ἐορτὴ Ἑλλάδος).—Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ἐπιφυλλίς (Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χατζηδάκη καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 7 Νοεμβρίου 1907

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἔρχονται ἡμῖν νέα πάλιν μηνύματα. Κατὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης ἐγένετο δεκτὴς μετὰ μεγίστης προσήνεας ὑπὸ τῶν θαλαμηπόλων τῆς Α. Μεγαλειότητος, ὅτι τῷ διεβδόσθησαν τρυφερά προσήσεις καὶ προσηρώτερα ὑποσχέσεις, ὅτι τὰ πρόνομια τοῦ ρωμαϊκοῦ ἔθνους θὰ μείνωσιν ἀθικτά, ἐπὶ τὰ αἰτήματα τοῦ ρωμαϊκοῦ πατριαρχείου θὰ τύχωσιν εὐμενέως θεραπείας, ὅτι ἐκ τῶν ἀνακτορῶν μεταβάδοντα εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Μεγ. Βεζύρου τὸν πατριάρχην τῶν Ρωμαίων ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ βαϊραμίου ὁ πρῶτος σύμβουλος τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐδεξάθη μετὰ μεγίστης φιλοφροσύνης καὶ ζητήσαντι ὑπεσχέθη αὐτῷ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς τὰς ἐδρας αὐτῶν καθόδον τῶν μητροπολιτῶν τῶν ἐμπεριστάτων μακεδονικῶν ἐπαρχιῶν καὶ παράσχῃ τὴν ἀδελφὴν νὰ ἐξέρχωνται εἰς περιοδείαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ποιωνίων τῶν. Ἀπήτησε μόνον ἡ Α.Υ. ὁ Μέγας Βεζύρης νὰ τῷ υποβάλῃ τὸν ἀπόλογον τῶν ἀγνοουμένων τούτων μητροπολιτῶν καὶ σημειώσιν τῶν ἐπιχειρημάτων, δι' ὧν τὰ πατριαρχεῖα ἀποκροῦσιν τὰς ἀποδομένας εἰς τοὺς μητροπολίτας κατηγορίας. Διότι ἀγνοεῖ ὅλα ταῦτα ἡ Α.Υ. ἡ πόλις.

Μίαν μόνον παράλειψιν καταγγέλλουσιν τὰ μηνύματα ταῦτα τῷ πατριάρχῃ, ἐμφαίνουσιν, ὅτι κατέλιπε τὸν ἐθνάρχην ἢ πανθωμολογημένη διπλωματικὴ αὐτοῦ περίοδος. Παρεῖπε νὰ υποβάλῃ κατὰ τὴν ψυχολογικὴν ταύτην στιγμὴν κατάλογον παρασημοφοριῶν, δι' ὧν ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβερνήσις κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους ἐπιδεικνύει τὰ ἀπόστατα δείγματα τῆς τρυφερωτάτης πρὸς τὸ ρωμαϊκὸν γένος εὐνοίας.

Ἡ ἐκθαμβωτικὴ λάμψις τῶν χρυσοπάστων καὶ ἀδάμαντοκολλητῶν παρασημῶν—γνωρίζουσιν ἄριστα τοῦτο οἱ Τούρκοι—ἀποτυφλώνει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἐκφυλισθέντων Ἑλλήνων ἀρχόντων μέχρι τοσοῦτου, ὥστε νὰ μὴ βλέπωσι μήτε τὰς φλόγας τοῦ Ραχόδου, μήτε τοὺς οὐρανοδόμους καπνοὺς τῆς Νεγκοδάνης καὶ διαθρύπτει τὴν τεταπεινωμένην ψυχὴν τῶν, ὥστε νὰ μὴ αἰσθάνωνται τοὺς κολλάρους, οἵτινες ραγδαίως καταφέρονται κατὰ τῆς ἐθνικῆς τοῦ γένους αὐτοτελείας καὶ τῶν ἐθνικῶν τῶν συμφερόντων.

Νέας χαρᾶς εὐαγγελία! Ὑμνήσωμεν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ τὴν ἀνεξάντητον ἀγαθότητα τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἀναθροῦντα (εἶναι ἡ πολυφίλητος κολακικὴ ψευδολογία τῶν ἐν Φαναρίῳ διπλωματῶν) νὰ ἀφῇσιν ἀπροστάτευτον τὸν Ράχοδον κατὰ τῶν δολοφονικῶν σφιδῶν τῶν Βουλγάρων, νὰ διατάξῃ ἰσῶς ἰσχυρὸν ὑπὸ δύο ἀξίωματικούς ἀπόσπασμα τοῦ γενναίου αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, ὅπως μὴ παρεμβάλῃ καὶ τὸ ἐλάχιστον πρόσκομμα κατὰ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Βουλγάρων, εὐαρεστέται τῶρα νὰ προσφέρῃ πεντακοσίας λίρας πρὸς ἀνθρώπων τῶν οἰκῶν τοῦ ἐμπρησθέντος χωρίου! Αἰνέσωμεν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανοις τὴν προσήνεαν τοῦ Μεγ. Βεζύρου, μετ' ἧς ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ποιμενάρχου. Πόσον τρυφερὸν ἦτο τὸ μειδίαμα τοῦ! Διὰ πάντων ἡ Α.Υ. ἐμαρτύρει, ὅτι τοῦ λοιποῦ τὰ πράγματα τοῦ γένους θὰ εὐροῦσιν. Ἡ Μακεδονία λόγου χάριν θὰ μείνῃ ἄνευ μητροπολιτῶν, ὁ Κονίστης καὶ Βελλᾶς ὕψιστον ἢ βράδιον θὰ λάβῃ τὴν τύχην τοῦ Κορυτσᾶς—ὀλίγον μάλιστα ἔλειπε νὰ σταλῇ κατὰ μίαν τῶν δύο τελευταίων ἐξδομάδων εἰς ἐσπευμένῃ συνάντησιν τοῦ συναδέλφου

τοῦ ὑπὸ συμμορίας ἀλβανικῆς ἐξ ἐκείνων, ὅς εἶδεν ὁ κόσμος πληθυνομένης ἐξ οὗτο Βεζύρης ἀνεδείχθη ἡ Α.Υ. ὁ Φερὴν παῖς, αἰρωμουνικαὶ συμμορίαὶ θὰ συνεργάζωνται μετὰ τῶν ἀλβανικῶν καὶ οἱ ἄνευ μαθητῶν Ρωμοῦνοι διδάσκαλοι θὰ περιάγονται ἀνὰ τὰς ρύμας τῶν Ἰωαννίνων καὶ τοῦ Μοναστηρίου καὶ τῆς Βεροίας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης δορυφοροῦμενοι ὑπὸ ὀπλιτῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ θὰ γίνωνται δεκτοὶ ἐν τοῖς διοικητικοῖς ὁδοιπορίοις ὡς ἐπίσημοι καὶ ἀξιοπῆστοι συκοφάνται ἀθωοτάτων ἀνθρώπων. Διότι γνωστὸν εἶναι, ὅτι οἱ μορφωταὶ οὗτοι, οὓς ἡ μεγαλομανία τοῦ Καρόλου καὶ τῶν συμβούλων του πρὸς καλλιέργειαν τοῦ νεοδλάστου πέραν τοῦ Ἰστροῦ πολιτισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ, μὴ ἔχοντες τίνα νὰ διδάξωσιν ἀσχολοῦνται ὡς περὶ κύριον ἐπάγγελμα νὰ ναρκώνωσι τοὺς Τούρκους πασάδες καὶ ὑπαλλήλους διὰ τοῦ ἐκ Βουκουρεστίου χρυσίου, νὰ μισθώνωσι δολοφόνους καὶ νὰ παραδίδωσιν ὅσους ἡ μάχαιρα ἀφῇσι σώους εἰς τὴν ἀπληστίαν τῶν ἀνακρίτων καὶ τῶν τουρκικῶν δικαστηρίων.

Μάτην ἀναζητεῖς ἐν τῇ ληξάσῃ 10' ἐκτονταετηρίδι μείζονα καὶ μᾶλλον ἀσύστολον καταπάτησιν τῶν προνομίων τοῦ Γένους καὶ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἐξαίρεσις ἰσῶς τῶν χρόνων τῆς ἑλληνικῆς ἐπανάστασης. Ἀλλὰ πρέπει νὰ εἰπωμεν, ὅτι καὶ μάτην θὰ συντύχῃς περίοδον, ἐν ᾗ οἱ ταγοὶ τοῦ Γένους οἱ ἐν τῇ ὑπάτῃ ἰστάμενοι κορυφῇ ἐδείχθησαν, ὡς νῦν, εὐδιαθετωτέρως νὰ φιλοῦσι πολὺ μᾶλλον τὴν ἀρχὴν ἢ τοὺς ἀρχομένους καὶ ἀνικανωτέρως νὰ παραμυθῶσιν τοὺς ταλαιπωρούμενον Γένος διὰ πραγμάτων μᾶλλον ἢ διὰ κενῶν λόγων, ἀφ' ὧν ἐδραπέυετο μὲν ἡ ἀλήθεια, ἀπουσίαζε δὲ τὸ ἀληθινὸν ἄλλος καὶ ἡγήνηται εἰλικρίνεια, ἥτις ἀνυπόφωτος πᾶσας τὰς πολὺς ὑπὲρ τοὺς ἀδικούντας καὶ συγκατεῖ τὸ ἀρχόμενον εἰς τὴν πίστιν πρὸς τοὺς ἀρχοντας καὶ τὴν ἀφοσίωσιν, ἥς ἄνευ ἀδύνατοι καὶ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν περιφρονητέοι ἀποβαίνουσιν οἱ λαὸν κυβερνῆται.

Ἡ ΕΝ ΚΥΠΡῳ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1906-1907

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ὑπάτου Ἀρμοστοῦ Κύπρου προκύπτουσι τὰ ἐπόμενα συμπράγματα περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἑλληνικῆς μεγαλονήσου κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1906-1907.

Αἱ πρόσδοι τοῦ 1906-1907 ἀνῆλθον εἰς Λ. 286,873, αἱ ὁποῖαι μετὰ τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ 1905-6. μεταφερθεῖσαι εἰς λισμὸν τῆς 1ης Ἀπριλίου 1906, ἀπέτελεσαν τὸ ποσὸν Λ. 314,873.

Αἱ δαπάναι τοῦ 1906-7 ἀνῆλθον εἰς Λ. 182,066, αἱ ὁποῖαι μετὰ τοῦ τουρκικοῦ φόρου ἐκ Λ. 92,799 καὶ τοῦ ἐλλείμματος τῆς 31ης Μαρτίου 1906 ἐκ Λ. 17,123, ἀπέτελεσαν τὸ ποσὸν Λ. 271,988, καταλιποῦσαι περίσπασμα Λ. 22,885, εἰς πίστιν τῆς 31ης Μαρτίου 1907.

Ἡ εἰσπραξις τῶν προσόδων τοῦ ἔτους τούτου εἶναι ἡ μεγαλειτέρα ἐξ ὧν ἀναφέρονται ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Κύπρου, ὑπερβαλοῦσα τὰς τοῦ προηγούμενου ἔτους κατὰ Λ. 48,000.

Ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1907 αἱ πρόσδοι τῆς Κύπρου ἀνῆλθον εἰς Λ. 5,428,756. Αἱ ἐπιχορηγήσεις τοῦ ἀγγλικοῦ θησαυροφυλακίου εἰς Λ. 857,085. Αἱ δὲ δαπάναι τῆς διοικήσεως εἰς Λ. 3,616,007. Ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας εἰς Λ. 2,656,945.

Ἐμπορίον

Ἡ εἰσαγωγὴ κατὰ τὸ 1906-7, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νομισμάτων, ἀνῆλθεν εἰς Λ. 501,921 ἢ δὲ ἐξαγωγή εἰς Λ. 464,392.

Κατάπλοιο

Κατέπλευσαν εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τῆς Νήσου ἀτμόπλοια 341, τόνων 406,833 καὶ ἱστιοφόρα 956 τόνων 43,616.

Νομοθεσία

Ἐψηφίσθησαν δέκα νόμοι, ὧν οἱ σπουδαιότεροι, ὁ τροποποιῶν τὴν φορολογίαν, ἥτοι ὁ καταργῶν τὸν ἐπιτηδευματικόν, τὸν στρατιωτικόν καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου φόρον, ὁ περὶ μουκταρῶν καὶ ὁ περὶ τῶν δικαιοκρατῶν τῶν οἰκῶν καὶ τῶν οἰνοπνευμάτων.

Προϋτάθῃ νομοσχέδιον περὶ κωλύσεως τοῦ ἐβραϊκοῦ ἀποικισμοῦ, ὅπερ ἀπεσιρῆθ, διότι ὁ εἰσηγητὴς αὐτοῦ ἤρκεσθαι εἰς τὴν δήλωσιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι δὲν εὐνοεῖ τοιοῦτον ἀποικισμόν.

Κατωτέρα Παιδεία

Ἐλειούρησαν 526 σχολεῖα τῆς κατωτέρας παιδείας μετὰ 606 διδασκάλων καὶ 27,049 μαθητῶν αὐξηθέντων τῶν σχολείων κατὰ 19. τῶν διδασκάλων κατὰ 11 καὶ τῶν μαθητῶν κατὰ 879. Ἡ ἡμερησία φοίτησις, ἐξαίρεσις τῆς ἐποχῆς τοῦ θερισμοῦ, ὑπολογίζεται εἰς 21,945. Ἡ κυβερνητικὴ ἐπιχορηγία ἀνῆλθεν εἰς Λ. 4, 554, ἐνῶ τὸ ποσὸν τῶν σχολικῶν δικαιωμάτων μετὰ τῶν συνεισφορῶν ιδιωτῶν καὶ θρησκευτικῶν σωματείων εἰς Λ. 11,616.

Ἡ ἡμερησία φοίτησις τῶν Μουσουλμάνων ἀνῆλθεν εἰς 3,285, ἀπέναντι ἐγγραφῶν 4,768, τῶν δὲ Ἑλλήνων ἐκ 18,660 ἀπέναντι ἐγγραφῶν 21,746.

Κατὰ τὸ 1881 ὑπῆρχον μουσουλμανικὰ σχολεῖα 71 μετὰ 1869 μαθητῶν καὶ 99 ἑλληνικὰ μετὰ 4,902 μαθητῶν.

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ὑπάρχουσιν 178 μουσουλμανικὰ μετὰ 5,374 μαθητῶν καὶ 342 ἑλληνικὰ μετὰ 21,546.

Μέση Παιδεία

Ὑπάρχουσι δύο μουσουλμανικὰ σχολεῖα ἐν Λευκωσίᾳ. τὸ 1881 μετὰ μαθητῶν 102 καὶ τὸ παραγεννηθέν Βικτωρία μετὰ μαθητῶν 105, λαμβάνοντα κυβερνητικὴν ἐπιχορήγησιν τὸ πρῶτον λ. 384 καὶ τὸ ἕτερον λ. 150.

Ὑπάρχουσιν ἐν Λευκωσίᾳ δύο ἑλληνικὰ, τὸ γυμνάσιον μετὰ 297 μαθητῶν καὶ τὸ παρναγαγωγεῖον Φανερωμένης μετὰ μαθητῶν 155, λαμβάνοντα τὸ πρῶτον κυβερνητικὴν ἐπιχορήγησιν λ. 200 καὶ τὸ ἕτερον λ. 100.

Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσιν ἑλληνικὰ σχολεῖα ἐν Λάρνακι, Λεμεσῷ, Ἀμμοχώστῳ καὶ Πάφῳ, μὴ βοηθούμενα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως.

Ὑπάρχει ἐπίσης ἀγγλικὸν σχολεῖον ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐπίτου, βοηθούμενον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διὰ λ. 175.

Τὸ ὅλκον ὑπὲρ τῆς παιδείας ποσόν, ὅπερ ἐχορηγῆθαι ἐκ τῶν δημοσίων ταμείων, ἀνέρχεται εἰς λ. 6,735. Τὰ σχολικὰ δικαιώματα βαρύνουσι μὲν τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν καὶ ὑπάρχει γενικὴ γνώμη, ὅτι μεγαλειτέρα γενναιοδωρία ἐξ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιδειχθῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Ὡς πρὸς τὴν κατωτέραν, οἱ Ἕλληνες πληρώνουσι τὰ 3/4 τῆς δαπάνης τῆς ἐκπαίδευσιν, τῶν τέκνων τῶν, τὰ δὲ σχολικὰ τέλη καθίστανται ἀπὸ ἔτος εἰς ἔτος ὀχληρότερα.

Ἡ ἐκθεσίς πραγματεύεται μετὰ ταῦτα περὶ τῆς δημοσίας υγιείας, τῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν ἐργλημάτων, τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγραφείων, τῶν δημοσίων ἔργων, τῆς γεωργίας, τῶν δασῶν, τοῦ κτηματολογίου, τοῦ λιμένος Ἀμμοχώστου καὶ τοῦ σιδηροδρόμου, περὶ τῶν ὁποίων περιλήψιν ἐπιφυλάττειται, λέγει ἡ κυπριακὴ συνάδελφος, ἐξ ἧς ταῦτα παραλαμβάνομεν, νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές, καταλήγει δὲ διὰ τῶν ἐξῆς γενικῶν παρατηρήσεων:

Ἡ Κύπρος ἔσχε τὸ τέταρτον εὐτυχές ἔτος καὶ οἱ ἀκότιοι τῆς ὠφελήθησαν μεγάλως ἐξ ἀφθονοῦ συγκομιδῆς, δι' ἧς ἡ νήσος ὑλόγηθ.

Αἱ καλαὶ ἐσοδαὶ καὶ αἱ ὑψηλαὶ τιμαὶ ἐβόηθησαν τὸν λαόν, ἵνα ἀναλάβῃ τελείως ἐκ τῆς καταστροφικῆς δυσετηρίας τοῦ 1901 καὶ 1902. Τὸ βάρος τῶν χρεῶν ἤρθη ἀπ' αὐτοῦ. Ἡ ἐπιτυχία καὶ τὰ ἐπακολούθη, ὡς καὶ καλὰ υγιεῖα βασιλεύουσιν ἐπὶ τῆς Νήσου. αἱ δὲ εὐλογίαι τῆς Θεῆς Προνοίας γίνονται δεκταὶ μετ' εὐγνωμοσύνης ἀναγνωρίζομεν, ὡς ἐλπίζομεν, ὑπὸ λαοῦ εὐδαίμονος καὶ διάγοντος ἐν ἀνέσει.

Ἡ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΑΥΣΤΡΩΣΙΚΗΝ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΝ

Τὸ «Ἀνατ. Δελτίον» παρέχει ἐν τῷ φύλλῳ τῆς ληξάσης ἑβδομάδος αὐτολεξεί τὸ κείμενον τῆς ἑλληνικῆς ἀπαντήσεως εἰς τὴν διαβόητον διακοίνωσιν «Ρωσίας καὶ Αὐστρίας περὶ ἐρμηνείας τοῦ γ' ἄρθρου τῆς ἐν Μυσταγγῇ συμφωνίας.

Ἡ ἀπάντησις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐν τῷ ἀνατ. Δελτίῳ, δίκαιον δ' εἰχομεν ἐπιφυλάξαι τὴν ἐκ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὴν διαβόητον διακοίνωσιν «Ρωσίας καὶ Αὐστρίας περὶ ἐρμηνείας τοῦ γ' ἄρθρου τῆς ἐν Μυσταγγῇ συμφωνίας.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Δαμιποῖδον διευθύνοντα
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδέδονται.

νεῖα δῆθεν τοῦ γ' ἄρθρου τῆς συμφωνίας, ἀλλ' ὁ σκοπὸς τῆς ἐξολοθρεύσεως τοῦ ἑλληνισμοῦ, εἰς οὗ τὴν ἐπιτέλεσιν ἤρχισαν κινούμεναι αἱ δολοφονικαὶ ἐκ Σοφίας συμμορίαὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ 1905, ὅτε συνωμολογήθη ἐν Μυσταγγῇ ἡ Σύμβουσις, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1897. Ἄν δὲ πρόκειται νὰ διακρίνῃ ἡ Μακεδονία εἰς διαμερίσματα, τὸ καθεστὼς, καθ' ὃ δίκαιον εἶναι νὰ γίνῃ ἡ διακρίσις, θὰ ληφθῇ οἷον ὑφίστατο οὐχὶ τὸ 1903, ὅτε ἡ κίνησις τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν ἐφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον, ἀλλὰ τὸ 1897, ὅτε ἐξεδηλώθησαν τὰ πρῶτα συμπτώματα τῶν βουλγαρικῶν ἀτιμιῶν. Ἀλλ' εἰς τὴν διακρίσιν ταύτην πλὴν τοῦ χρόνου πρέπει νὰ ληφθῶσιν καὶ τὰ συμπεράσματα τῆς ιστορίας. τῆς γεωγραφίας καὶ τῆς ἐθνολογίας, καθ' ἃ εἶναι δυνατόν νὰ εὐρωμεν τὴν κυρίως Μακεδονίαν καὶ ὑπὸ τίνων αὐτῇ κατοικεῖται. Ταῦτα ἀποτελοῦσι τὸ κύριον περιεχόμενον τῆς ἀπαντήσεως τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἐφ' ᾧ χαίρομεν, διότι τιμᾷ ἀληθῶς τοὺς ἐργασθέντας εἰς σύνταξιν αὐτῆς. Ἐχει δὲ τὸ ἱστορικὸν τοῦτο ἔργον διαβιβασθῆν διὰ τῶν παρὰ τοῖς Μ. Δυνάμειν πρέσβειων κατ' ἀκριβῆ ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μετάφρασιν οὕτω:

Ἀθῆναι, 10 Ὀκτωβρίου 1907

Κύριε Πρεσβευτά,

Ἐλαβον τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω πρὸς ὑμᾶς τηλεγραφικῶς τὴν γενομένην μοι ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ τῆς «Ρωσίας ἀνακοίνωσιν τῆς διακοίνωσης τῶν Ἀνακτοβουλίων τῆς Βιέννης καὶ τῆς Πετροπόλεως, τῆς περιλαμβανομένης τῆς περὶ Μακεδονίας δηλώσεως τῶν Δυνάμεων τῆς Συμφωνίας, δηλώσεως τῆς ὁποίας οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γερμανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγ. Βρετανίας καὶ τῆς Ἰταλίας ὑπεστήριξαν παρὰ τῇ Β. Κυβερνήσει.

Ἡ Β. Κυβερνήσις συνειδὺς τὰς υποχρεώσεις αὐτῆς πρὸς τὸ ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικὸν στοιχεῖον, θὰ ἡθέλει τὸ καθῆκον αὐτῆς, ἂν μὴ ἀνεκρίνοι πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις τὰς σκέψεις, τὰς ὁποίας ἐνέπνευσεν εἰς αὐτὴν ἡ μελέτη τῆς διακοίνωσης.

Δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριε Πρεσβευτά, τὰς θεμελιώδεις ἀφορμὰς τῆς λυπηρᾶς θέσεως, ἐν ᾗ διατελεῖ ἡ Μακεδονία ἀπὸ τῶσιν ἔτων. Κατ' αὐτὸ τὸ κείμενον, τὸ ὁποῖον διεβίβασα πρὸς ὑμᾶς διὰ τῆς ὑπὸ χρονολογίαν 12 Σεπτεμβρίου 1906 ἐπιστολῆς μου καὶ τὸ ὁποῖον ἀνεκοινώθη πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις, αἱ ἀφορμαὶ αὗται δύναται νὰ συνοψισθῶσιν εἰς τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐνέργεια τῶν βουλγαρικῶν κομιτῶν κατὰ τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐνεκρίνισθαι τὸ πρῶτον εἰς τὸ βίλαετιον τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὸ 1897.

«Νὰ συντρίψωσι τὴν ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικὴν ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιτροπὴν καὶ ἐξαναγκάσωσι ν' ἀσπασθῶσι τὸ σχίσμα πάντα τὰ ἑλληνικὰ χωρία, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς νότον κειμένων, ἰδοὺ ὁποῖον ὑπῆρξε τὸ πρόγραμμα τῶν βουλγαρικῶν κομιτῶν, τὰ ὁποῖα, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ σκοποῦ τῶν, εἰς οὐδὲν ἐφείσθησαν τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

«Ὅστω καθ' ἐκστῆρ, ἱερῆς, διδασκαλίας, πρὸς κριτοὶ, ἐκλεγόμενοι μετὰ τῶν ἀσκούτων τὴν «μεγαλειτέραν ἐν τοῖς χωρίοις αὐτῶν ἐπιτροπὴν, «σφάζοντα, αἱ περιουσίαι αὐτῶν καταστρέφοντα «καὶ τὰ χωρία ὑποβάλλοντα εἰς φορολογίαν πρὸς «συντήρησιν τῶν ἐν τῷ μετὰ τῶν συγκροτηθεῖσάν «βουλγαρικῶν συμμοριῶν.

«Ἀπὸ τοῦ 1899, τὸ βουλγαρικὸν ἔργον λαμβάνει νῆαν ἀνάπτυξιν, ἐπεκτείνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ βίλαετιου Μοναστηρίου.

«Αἱ ἐπιθέσεις καθίστανται τότε συχνότεραι, προσλαμβάνουσι δὲ τοσοῦτον βίαιον χαρακτῆρα, ὥστε οἱ Ἕλληνες περιπίπτουσιν εἰς ἀληθῆ ἀπέλασιμον.

«Μεθ' ὅλα ἐν τοῖς τοῖς αὐτοῦ ἐπὶ σκῆψιν, πάντα δεινὰ, καὶ μολοντὶ διετέλει ἐκτεθειμένον «εἰς τὰς χειρὶ τῆς βίαιου τῶν βουλγαρικῶν «συμμοριῶν, τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον οὐδ' αὖτε ἀφίσταται τῆς νομοταγῆς καὶ φιλησυχίας αὐτοῦ στάσεως. Ἐάν, ἐπιδεινυνόμενης τῆς καταστάσεως, ἐξαναγκάσθῃ νὰ καταφύγῃ εἰς ἀμυντικὰ μέτρα, ἐπὶ τούτῳ, διότι μὴ βλέπον ἐρμηνεύει τὴν «βοήθειαν, ἐφ' ᾗ ἐδικαιώται νὰ ὑπολογίσῃ, εὐρέθῃ «εἰς τὸ δῆγμα: ἢ νὰ ἀπαυθῇ τὸ σχίσμα ἢ «ν' ἀμυνθῇ.

«Συνειδὼς τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, προσηλωμένον «δ' εἰς τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ πίστιν, τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον πρὸς κριτοὶ τὴν ἀμυναν.

«Ἀν διὰ τῆς ἀμύνης τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν σημαντικὴ μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ πολιτικούς ὅρους, τὸ γεγονός τοῦτο «δὲν μαρτυρεῖ, ὅτι οἱ βούλγαροι διὰ τεχνητῶν μέσων ἐπεδίωκον νὰ καταλάβωσιν ἐκεῖ θέσιν ἐπικρατεστέραν;»

«Ὅταν οὕτως αἱ ἐν Μακεδονίᾳ ἀνωμαλῖαι εἰσῇ-

1842	853,005	8,014
1843	915,059	67,054
1844	930,295	15,236
1845	960,236	29,241
1848	986,731	26,495
1853	1,042,527	55,759
1856	1,062,627	20,100
1861	1,096,810	24,183
1870	1,457,894	361,084
1879	1,679,470	211,476
1889	2,187,208	507,738
1896	2,433,806	246,508

Η μεγάλη και θαυμάσια διαφορά η παροτρυνόμενη μεταξύ των απογραφών 1861 και 1870 και 1879 και 1889 οφείλεται ή μὲν πρώτη εις την εναυσαν της Επανάστασης, ή δε δεύτερα εις την εν τῷ μεταξὺ παρεμπροσθέντων εναυσαν του πλείστου της Θεσσαλίας και μικροῦ τμήματος της Ηπείρου.

Νῦν τὸ γραφεῖον της απογραφῆς παρέχει τὰς πληροφορίες, διὰ τὴν Α' Αθήναι, ὅν ὁ πληθυσμὸς ἀνῆλθετο κατὰ τὸ 1896 εἰς 114,000 περίπου, περιλαμβανόμενοι περὶ τὰς 170000. Ὁ Βόλος εὐρέθῃ ἔχων νῦν πληθυσμὸν 23988, ἐνῶ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1896 ἠρῶτο μόνον 16700. Αἱ Καλάμαι σήμερον ἔχουσι κατοίκους 18959. ἐνῶ τὸ 1896 εἶχον 15000 περίπου. Ἐκ της Θεσσαλίας τῆς ἐγκρίτου συναδέλφου τοῦ Βόλου λαδούσης τὴν εὐφρά πρωτοδουλίαν νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς οἰκίους δημάρχους περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων της ἀπογραφῆς ἀρνούμεθα περὶ τῶν ἐπομένων δῆμων τὰς ἀκολουθοῦσας πληροφορίες:

Δῆμος Ὀρχήστου 2,313 ἀπέναντι 2,278 τοῦ 1896.

Δῆμος Τυρνάβου 16,368 ἀπέναντι 11,960 τοῦ 1896.

Δῆμος Φαρσάλων 4,478 ἀπέναντι 4,129 τοῦ 1896.

Δῆμος Κιερύου 6,020 ἀπέναντι 5,060 τοῦ 1896.

Δῆμος Ἰθώμης 9,890 ἀπέναντι 8,599 τοῦ 1896.

Δῆμος Μακρυνέσης 4,909 ἀπέναντι 5,196 τοῦ 1896.

Δῆμος Ὀθρυος 1,528 ἀπέναντι 1,475 τοῦ 1896.

Δῆμος Ἀφειῶν 2,050 ἀπέναντι 2,168 τοῦ 1896.

Δῆμος Ἀρμενίου 4,270 ἀπέναντι 3,794 τοῦ 1896.

Δῆμος Ὀλύμπου 6,710 ἀπέναντι 5,915 τοῦ 1896.

Δῆμος Κρανῶνος 3,568 ἀπέναντι 4,023 τοῦ 1896.

Δῆμος Νέσσωνος 5,256 ἀπέναντι 4,728 τοῦ 1896.

Ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίες ταύτας ἐν τοῖς δώδεκα τοῖς θεσσαλικοῖς δῆμοις ἡ αὐξήσις ἀνῆλθεν ἐπὶ πληθυσμοῦ 57360 εἰς κατοίκους 8165 ἢ 15 οἱ οὐ περίπου. Τρεῖς ἐκ τῶν δῆμων τούτων παρουσιάζουσιν ἐλάττωσιν, ἀλλ' οἱ ἐν τοῖς ἄλλοις αὐξήσις καὶ τὴν ἐλάττωσιν ταύτην ἐκάλυψε καὶ τὸν πληθυσμὸν προήγαγεν εἰς τὴν ἀνάλογον ἐπίρροσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων. Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ, δι' ἐν τοῖς δῆμοις τούτοις ἐγκατεστάθησαν περὶ τοὺς 1000 πρόσφυγας ἀδελφούς ἡμῶν ἐκ της Ἀνατολ. Ρωμυλίας. Ἀλλὰ περὶ τῆς καθόλου αὐξήσεως τῆς χώρας ἐπέρχεται νὰ ἐκφρασμεν τὰς ἡμετέρας κρίσεις μέχρι οὗ δοθῶσι τὰ ἀποτελέσματα ὅλα. Παρατηροῦμεν μόνον, δι' ἡ αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων εἶναι γενική, πρᾶγμα, ὅπερ παρουσιάζει δύο ὅψεις καὶ εὐχάριστον καὶ δυσάρεστον. Δυσάρεστον μὲν, ἐφ' ὅσον ἡ αὐξήσις προέρχεται ἐκ τῶν τῆς υπαίθρου χώρας κατοίκων, εὐχάριστον δέ, ἐφ' ὅσον ἡ αὐξήσις αὐτὴ προέρχεται ἐκ τῶν γενήσεων καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς (ἐκ τῶν ἀποικίων κυρίως) εἰς τὴν Ἑλλάδα παλινοστούτων.

ΤΗΝ παρελθούσαν ἐβδομάδα κατέλιπε τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ δημοσίου τῆς παιδείας κ. Μῖως Λάππας, ἀνῆλθον ἡ ἀκόρετος τῆς μαθήσεως βουλὴμα συναντήσασα νῦν ἀσφαλτέστατα εὐερεωμένον ἀνέδειξεν ἑνα τὸν λογιωτάτην ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος. Γεννηθεὶς ἐν χρόνῳ, καθ' οὗ δὲν εἶχε οὐδὲν ἔτι ἀντίπαλον τῶν κεραυνῶν τοῦ Μισούλη καὶ ἡ λάμψις τῶν ἀνταρτίων, ὡς ἀνέδιδον τὰ καρποφύλλα τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ Καραϊσκάκη, μετέλαβε τῆς ἀνησίου ἐκείνης ὁπτις, ἣν μετέδωκεν εἰς ὅλας τὰς τότε γενεὰς ἡ μεγάλη ἐπιταγὴς ἀγωνία, καὶ καθηγητὴς αὐτὸς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἔθραυσε τὸ 1878 τὸν κάλαμον τοῦ λογιῶν, ὅπως ἀγωνισθῇ εἰς τὸ Λεκούρι τὸν ἀτελεύτητον τοῦ γένους ἀγῶνα πρὸς τοὺς τυράννους τῆς προσηλυτικῆς Ἡπείρου. Γνωστὴ εἶναι ἡ ἐκδοσις τῆς ἀνιχνύσεως ἐκείνης ἐκστρατείας Ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὸν κάλαμον, δι' οὗ ἐξόχως παρέσχε τῇ πατρίδι ὑπηρεσίας ὡς ἀνταποκριτὴς τοῦ παγκοσμίου δρυάνου τῶν Τόρτων, τῆς λονδινέας «Σημῆας», ἐφ' ᾧ ἠνθίσθη διὰ μεγάλης υπολήψεως καὶ ἀπολύτου πίστεως παρὰ τῶν δύο μεγάλων πολιτευτῶν τῶν τελευταίων χρόνων Κουμουνδούρου καὶ Τρικούπη.

Μιγάλοι καὶ δεινὰ ἄνθρωποι ὁπότε ὁ κ. Μῖως Λάππας συνεδίσθη πρὸς τὸν Χαρίλαον Τρικούπη οὐχὶ δι' ἀπλῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμῆσεως, ἀλλὰ δι' ἡλικίους εἰδωλολατρείας, ἀπέβη δὲ εἰς τῶν μεγίστων καλλιεργητῶν τῆς δημοσίας γνώ-

μῆς ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τοῦ πολιτικοῦ ἐκείνου ἀειμνήστου ἀνδρός. Ἀπὸ τοῦ 1886, ἂν μὴ πλανώμεθα, ἐκάστη ἀνοδος τοῦ Τρικούπη καὶ τῶν τούτων διαδόχων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἔφερε καὶ τὸν κ. Μ. Λάππαν ὡς γενικὸν γραμματεῖ τοῦ δημοσίου τῆς παιδείας. Ἐν τῇ θέσει δὲ ταύτῃ τὸ γνήσιον θρόνημα τῆς ἑλληνικῆς παιδείας ἐπέδειξεν ὅλην τὴν εὐστοφίαν τοῦ πνεύματος καὶ ὅλην τὴν χαλκωδὴν θέλησιν, τὸ μέγιστον δὲ τῶν κατορθωμάτων του ἔγκειται οὐχὶ, δι' ἡμῶν δὲ τὸ κακὸν νὰ ἐπιτελεσθῇ, διὰ κατὰ τὰ πολιτικά ἦθη, ἀτινα ἐπ' ἐσχάτων υἱοθετήσαμεν, τοῦτο ἦτο φύσει ἀδύνατον, ἀλλ' δι' αὐτὸν δὲ ἀγαθὸν ἐγένετο, εἰς τὸν Μῖωσαν Λάππαν ὀφείλεται. Τὸ Πανεπιστήμιον ὀφείλει εἰς τὸν Λάππαν τοὺς διοπεπιστάτους καθηγητὰς του καὶ ἡ ἐν Ἑλλάδι καθόλου ἐκπαίδευσις τῷ χρεωστέῃ τοὺς ἀρίστους λειτουργούς της, διότι αὐτὸς ἔσωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν καταρτίων τῆς ἀει δυνάμενης φαντοκρατορίας καὶ αὐτὸς ἐχρησίμευσεν ὡς ἐργατῆς καὶ προστάτης τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως.

ΚΑΤΑ τὰς τελευταίας ἡμέρας μεγάλως ἀνησυχῶσιν ἡ ἡμετέρα κοινότητα περὶ τῶν διεξαγομένων διαπραγματεύσεων περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν πυροβόλων ἔνεκα τοῦ παρεμπροσθέντος δυσχεροῦς ἐπεὶ σφοδρῶν, καθ' ὃ ἐμπορὸς τις μεσολαβὼν μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργοστασίων Σνάιτερ - Κανέ καὶ τοῦ τμηματάρχου τοῦ δημοσίου τῶν Στρατιωτικῶν κ. Βάρδωλη, εἰς δὲ ἦτο ἀναισθημένη ἡ κατὰ τὸν ὅρον τῆς ἀγορᾶς παρὲς τὴν προσπαθῶν νὰ δωροδοκῇ τὸν ἀξιωματικὸν ἐκείνον πρὸς ἐπίπνευσιν τῆς ἀπογραφῆς τοῦ συμβολαίου. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς, εἰς οὗ τὴν γνώσιν περιήλθε τὸ πρᾶγμα, ἐνήργησε ταχέως ἀνακρίσεις καὶ πεισθεὶς, δι' αὐτὸν δὲ ἦσαν ἀναμεμυγμένοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοστασίων, προέβλεπε μὲν τὸν κ. Βάρδωλη νὰ καταγγεῖλῃ τὸν ἔμπορον ἐπὶ συκοφαντίᾳ, ἀνέλαβε δ' αὐτὸς ἀπ' εὐθείας — τῶν τεχνικῶν ζητημάτων λελημένων ἤδη πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τῆς οἰκίας ἐπιτροπῆς — τὴν περὶ αὐτῶν τῶν διαπραγματεύσεων, ὡς καὶ ἡγάγεν εἰς πέρας τὸ παρελθὼν Σάββατον. Τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας ὁ πέβαλεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης, ἣτις ἐβρούσα τοὺς ὅρους παραδεκτοὺς ἐξουσιοδότησε τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν καὶ πρωθυπουργὸν κ. Γ. Θεοτόκην νὰ ἀπογράψῃ τὰ συμβολαία. Τὰ συμβολαία ταῦτα πρόκειται νὰ ἀπογραφῶνται χθές, ἐν δὲ μὴ ὑπεγράψωσαν, πάντως θὰ ἀπογραφῶσι κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην. Κατὰ τοὺς ὅρους τούτους ὁ πρωθυπουργὸς ἐπέτρεξε τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἀρχικῆς τιμῆς τῶν πυροβόλων ἐπὶ τῶν πεδινῶν μὲν πυροβολαρχίαν καὶ 4 οἱ, ἐπὶ τῶν ὀρεινικῶν δὲ 10 οἱ, συνεφερόμεθα δὲ καὶ τὰ βλήματα (2000 κατὰ πυροβολαρχίαν) καὶ ἡ πυρίτις νὰ ἀγορασθῶσι παρὰ τὸν αὐτὸν γαλλικὸν ἐργοστάσιον. Ὅτι καὶ ἡ ἐξδομὴς αὐτὴ δικαιοῦται νὰ σημειωθῇ μεταξὺ τῶν μέλλουσιν εὐνοϊκῶν διὰ τὰ πρᾶγματα τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

ΕΚ Κωνσταντινουπόλεως ἀνηγγέλη, δι' τὸ παρελθὼν Σάββατον ἐπὶ πλοῦν καταπλεύσαντος αὐτοῦ ἀπέναντι ἐκ Χολέρας Σίνης προσκυνητῆς καὶ δι' τὸ πλοῖον ἀπελευμένη. Ἐγένοντο δὲ τὰ δέοντα, ὅπως μὴ μεταδοθῇ ἡ ἀπαισία νόσος. Τὸ ἡμέτερον ἱατροσυνέδριον συνέλθον ἀμέσως ἀπεφάσισε τὴν ἀσθηρὰν ἱατρικὴν ἐξέτασιν καὶ ἀπολύμανσιν τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἐπιστάτων. Μέρους ὧρος ἐντεχνῶς οὐδὲν ἔτι κρούσμα ἀνηγγέλη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

ΚΑΤΑ τὸν καταρτισθέντα πίνακα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οικονομικῶν, κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐπωλήθη ναῖα σμύρις 630 τόννων ἀξίας 67095 φρ. χρ. κατὰ δὲ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα παρελθόντος ἔτους ἔχον πωληθῇ 386 τόννοι ἀξίας 40470 φρ. χρ. Ἀπὸ τῆς δὲ ἱανουαρίου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἐ. ἐ. ἐπωλήθησαν 99486 τόννοι ἀξίας 1,066,879, κατὰ δὲ τὸ προηγουμένον ἔτος ἔχον πωληθῇ 7185 τόννοι ἀξίας 751663. Τούτοις κατὰ τὸ λῆξαν δεκάμηνον χρονικὸν διάστημα ἐπωλήθησαν ἐπὶ πλέον 2762 τόννοι σμυρίδος ἀξίας 294,186 φρ. χρ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν ὡς ἐγνωσθῇ ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς ἐκμετάλλευσιν νέων ὀρυχείων εἰς τὴν περιφέρειαν Κομμακῆς Νάξου.

ΚΑΤΑ τὸν λήξαντα μῆνα Ὀκτωβρίου εἰσπράχθησαν ὑπὸ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς εἰς τραπεζογραμμάτια δρ. 2,327,728.50 καὶ εἰς χρυσ. 267,840.95. Κατὰ τὸν ἀντίστοιχον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔχον εἰσπραχθῇ εἰς τραπεζογραμμάτια μὲν 2,276,195.66 καὶ εἰς χρυσὸν 265,786.45. Προκύπτει ἐπομένως διαφορά ἐπὶ πλέον ἐφέτος διὰ μὲν τὰς εἰς χαρτονομίσματα εἰσπράξεις δρ. 51,532.84, διὰ δὲ τὰς εἰς χρυσὸν 5,054.50.

Η ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ «Πατρίς» Σύρου γράφει, δι' αὐτὴν ἐνεργηθεῖσαν τὸ παρελθὼν Σάββατον ἀπογραφὴν ὁ μὲν δῆμος Ἐρμουπόλεως παρανόησε κατὰ τὰς διαδόσεις 18,150 κατοίκους, ὁ δὲ δῆ-

μος Σύρου 10,150 ἦτιν τὸ σύνολον τῶν κατοίκων τῆς Σύρου ἀνῆλθεν εἰς 28,300 ἐνῶ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἀπογραφὴν τοῦ 1896 ἀνῆλθεν εἰς 27,800.

Ἐκ τῆς αὐτῆς καλῆς συναδέλφου μανθάνομεν τὸ εὐχάριστον γεγονός δι' εἰς τὸν λιμένα Σύρου ἐνηολογήθησαν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα δύο νέα ἀτμόμολοι δ' «Στέφανος Ἀνδρῆς» τόννων 5000 ἀνῆλθον εἰς τοὺς Χίους ἐφοπλιστὰς κ. κ. Στέφανον Ἀνδρῆον καὶ Ἀδελφούς Κουφοπαντελῆ καὶ δ' «Ἀγίος Νικόλαος» τόννων 3300 ἀνῆλθον εἰς τοὺς συμπολίτας κ. Ν. Βαλμῶν καὶ Ἀντ. Κόκκινον.

Ὁ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν Γραμμάτων μὲν λαβὼν γνώσιν τοῦ ἐκ δραχμῶν 50,000 κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Κωνσ. Σεβαστοπούλου ἀπέστειλε πρὸς τὴν οἰκονομίαν αὐτοῦ συλλληπτήρια γράμματα, ἐξέδωκε δὲ καὶ τὸ κάτωθι ψήφισμα:

Ψήφισμα τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν Γραμμάτων Συλλόγου

Ἐπειδὴ ὁ Κωνσταντῖνος Σεβαστοπούλου διὰ γενναίου ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου κληροδοτήματος ἦλθεν ἀργὸς εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ψηφίζει ὅπως: Τὸ μὲν ὄνομα τοῦ Κωνσταντῖνου Σεβαστοπούλου ἀναγραφῇ ἐν τῇ δέλτῳ τῶν μεγάλων αὐτοῦ εὐεργετιῶν.

Ἡ δὲ εἰκὼν τοῦ ἀνδρὸς ἀναρτηθῇ ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Συλλόγου αἰθούσῃ εἰς αἰώνιον μνήμην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ τετάρτῃ Νοεμβρίου τοῦ χιλιεστοῦ ἐνεακοστοῦ ἐξεδόμην ἔτους.

Ὁ ἀντιπρόεδρος

(ὁπορ) Μ. Δε γ ο υ μ η ς

Οἱ Σύμβουλοι

Στέφ. Σκουλούδης, Δ. Βικέας, Π. Καλλιγᾶς, Α. Π. Στεφάνου, Μ. Μαρίνος

ΚΑΘ' ΗΝ ὅραν ἐκτυπῶνται τὸ ἡμέτερον φύλλον, ἡ Βουλὴ προδίδει εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου. Τούτους εἶναι δ' κ. Ν. Δεβίδης καὶ αὐτὸς Αἱ κυβερνητικαὶ ψῆφοι θὰ ἀνέλθωσιν εἰς 102-104. Τὸ ὑπὸ τὸν κ. Ράλλη κῶμα θὰ ὑποδείξῃ τὸν κ. Κ. Καραπάνου, εἰς δὲ νὰ συγκεντρωθῶσι περὶ τὰς 37 ψήφους, 18 ἢ 19 θὰ λάβῃ δ' κ. Μανρομυλῆς καὶ 7 ψῆφοι θὰ εὐρεθῶσι λευκαί, καὶ τῆς ὑπὸ τὸν κ. Δραγούμην μερίδος τῆς ἐπιλεγομένης τῶν Ἰαπώνων.

ΣΗΜΕΡΟΝ ἀπογραφονται τὰ συμβολαία τῆς ἀγορᾶς τῶν πυροβόλων καὶ τῶν πυρομαχικῶν αὐτῶν. Ὁ ἀγοραστὴς ὡς γνωστὸν, 42 πυροβολαρχία ἢ πυροβόλα 168, ὧν 36 πεδινὰ καὶ 6 ὀρεινὰ καὶ μετὰ 63 χιλιάδων βλημάτων. Πλὴν τούτων θὰ ἀγορασθῶσιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ καταστήματος Ἀρμωτοργ 21000 ἐκρηκτικὰ δόδεκα. Ἡ δὲ ἀγορὰ θὰ φθάσῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 17,660,000 δραχμῶν.

ΚΑΙ εἰς νέαν ἀγορὰν ἀγορῆς κτήματος τοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Λύο Τσιγγέλια» ἀνήκοντος εἰς τὸν βουλευτὴν κ. Μπαλτατζῆν καὶ τοὺς κληρονόμους Καρτάλην προέβη ἡ κυβερνήσις ἐν Θεσσαλίᾳ πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν ἐκ Βουλγαρίας καὶ Ἀν. Ρωμυλίας πρόσφυγων.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Καθ' ἃ ἐκ Βερολίνου τηλεγραφεῖται ἡ κατάσταση τῆς υγείας τοῦ Βασιλέως Καρόλου τῆς Ρωμανίας ἐπεδηρώθη αἰφνιδίως.

Ἐκ Θεσσαλονίκης τηλεγραφεῖται εἰς Βιέννην, δι' ἡ τουρκικὴ κυβερνήσις ἐπὶ τῇ προφάσει τῆς ἐπιδεινώσεως τῆς καταστάσεως ἐν Μακεδονίᾳ ἀπεφάσισε νὰ καλέσῃ ὑπὸ τὰ ἔπλη τάξεις τινὰς τῆς ἐφεδρείας.

Ἐπὶ τῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀφικθέντων προσκυνητῶν ἐσημειώθησαν δύο νέα κρούσματα χολέρας. Ἡ ἀπομόνωσις τῶν προσκυνητῶν τούτων παρέχει τὴν ἐλπίδα, δι' ἡ νόσος δὲν θὰ μεταδοθῇ εἰς τὴν τουρκικὴν πρωτεύουσιν.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ἡ ἐν Ἀθήναις Γλωσσικὴ Ἑταιρεία προκηρύσσει ἐκ νέου διαγωνισμὸν πρᾶγματεῶν περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς χώραις ἡ ἀπονηθῆτε λαλομένων ἑλληνικῶν διαλεκτῶν.

Ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ

1) Ὑποκειμένην ἐξέτης τῶν ἀποσταλθεμένων ἔργων, ἀπερ πρέπει νὰ ὦσι ἀνέκδοτα, εἶναι α) Τὸ λεξικὸν ἰδιωματικῆς τῆς (λέξεις παντοειδεῖς ἀπορρέοντες εἰς τὴν ἀνάγκαν καὶ ἐνδύσαντες φύσιν, τ. ἐ. τοὺς λίθους, τὰ φυτὰ, τὰ ζῷα, τὸν ἀνθρώπον κ.τ.λ., τὰ διάφορα αὐτοῦ βῆμα καὶ ἐπαγγέλματα καὶ ἰδίως γεωργίαν, ποιμενικὴν, ἀλιευτικὴν, ναυτιλίαν κ.τ.λ., εἰς κύρια ὀνόματα ἀνθρώπων καὶ ζώων, ἐπώνυμα, τοπωνυμῶν κ.τ.λ.) β) Ἡ γραμματικὴ αὐτοῦ, ἦτοι φωνητικὴ, τύποι,

παραγωγή, σύνθεσις, σύνταξις.

γ) Τὰ ἐν τῷ ἰδιώματι γραπτὰ ἢ ἀγραφα μνημεῖα (δημοτικὰ ἄσματα, παροιμίαι, ἀντίμνημα, ἐπὶ χαλκῷ, ἀραῖ, ἀνέκδοτα, παραδόσεις, διάλογοι ὡς ἐπὶ ἐγγράφῳ ἢ ἄλλῃ χειρόγραφῳ.

Αἱ πραγματεῖαι εἰσονται συλλογαὶ τοῦ γλωσσικοῦ ἢ μετέπειτα περὶ αὐτοῦ.

2) Τὰ πονήματα ἀποστέλλονται ἀσφαλῶς πρὸς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν γραμματεῖ τῆς Ἑταιρείας μὴ χειρὶ τέλους Ἰανουαρίου 1908 μετὰ δελτίου ἐπιστροφῆς, περιέχοντος τὸ ὄνομα τοῦ διαγωνισμένου, καὶ ἔχοντος γεγραμμένον ὅτι τὸν τι σπερ εἶναι καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ δοκιμίου.

3) Ἐπιτρέπεται ἐκλεχθεῖσιν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Ἑταιρείας βραβεῖαι ἐν ἡ καὶ πλείονος τῶν ἀποσταλθεμένων ἔργων. Τὸ πρῶτον βραβεῖον εἶναι πεντοκοσιούδραχμον, δεύτερον δὲ βραβεῖον, ὡς ἐκάστου τὸ ποσὸν ὁρισθήσεται ὑπὸ τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπῆς ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν ἀποστέλλεσιν διαγωνισμάτων, ἀπονέμονται ἐπὶ τῆς Ἑταιρείας ἀόριστα τὸν ἀριθμὸν.

Ἡ ἀνώνυμος τῆς ἐκδόσεως τῆς κρίσεως καὶ ἀπονομῆς τῶν βραβείων γενήσονται κατὰ τὴν Μαῖον 1908.

Τὰ χειρόγραφα τῶν βραβευμένων καὶ μὴ βραβευμένων ἔργων δὲν επιστρέφονται.

Τὰ μὴ βραβευθὲν ἔργα δύνανται ν' ἀποσπασθῶσιν ἐκ τῶν ἐπομένων ἔτους διαγωνισμῶν διαβούμενα καὶ συμπληρούμενα.

Ὁ βουλόμενος νὰ λάβῃ πλείονας δόξας ἀποσπασθῶν πρὸς τὸν Γραμματεῖ τῆς Ἑταιρείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1907

Ὁ πρόεδρος

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ὁ γραμματεὺς

Γ. Ν. ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

Ἔδρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκατάστημα ἐν Παιραι.

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1886

ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΘΕΙΣΑ ΤΩ 1905

ΕΤΕΡΟΡΡΥΘΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΙΟΝ 2,500,000 Δ.

Τμήμα Τραπεζικόν. Συνάλλαγμα. — Ἐκδοσις ἐπιταγῶν (ταμ.) — Πιστωτικὰ ἐπιστολά — Εἰσπράξεις. — Δάνεια ἐπὶ ἐγγράφῳ Χρεωγράφων. — Προεξόφλησις. — Καταθέσεις. — Φωλιὰς ἐπὶ λοῦν καὶ τιμαλφῶν.

Τμήμα Ταμεινερῶν. Ταμεινερῶν 4 οἱ. — Μηνιαῖα καταθέσεις ἀνατοκιστικαί.

Τμήμα Χρηματοπιστωτικόν. = Ἀγοραπωλησίαι χρεωγράφων — Χρηματοπιστωτικὰ ἐντολά.

Τ